

ЦЕРВОНЕ

СЕЛО

15 жовтня 1932

19

ЖУРНАЛ
В С СЕУКРАЇНСЬКОГО
В ЕНТРАЛЬНОГО
В ИКОНАВЧОГО
К ОМІТЕТУ

Хай живуть 15-ті Жовтневі роковини!

*Хай живе пролетарська революція
в цілому світі!*

З М І С Т

<i>Профотілов—</i> Перевиховати колгоспні маси	1
<i>Добролюдов-Гітман—</i> Зяблюванням забезпечити врожай ярини	3
<i>Юзвак—</i> До 1-го січня остаточно ліквідувати неписьменність	5
<i>Кіляш—</i> По-бойовому закінчити осінню сівбу	6
<i>Якуба—</i> Виконаємо ухвали партії та уряду про м'ясозаготівлі	7
<i>Головня—</i> Дбати за добру дорогу	8

РАДБУДІВНИЦТВО

<i>Кучеренко—</i> За соціалістичне плянування на селі	10
<i>Фішкін—</i> Секції РСГ в боротьбі за контролю мас	12

НА МІСЦЯХ

<i>Крайній—</i> Трудящих до роботи сільради	13
---	----

Всі фото, вміщені в цьому номері—Укр фотопрескласе.

**ХАЙ ЖИВЕ ЧЕРВОНА АРМІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ—
ТВЕРДИНЯ МИРНОЇ ПОЛІТИКИ РАДЯНСЬКОЇ
ВЛАДИ, ЦИЛЬНИЙ ВАРТОВИЙ РАДЯНСЬКИХ БОРДО-
НІВ, ВІРНИЙ ВАРТОВИЙ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ**

ПЕРЕВИХОВАТИ КОЛГОСПНІ МАСИ

Стаття Профотілова

„Доведеться ще багато попрацювати над тим, щоб переробити селянина-колгоспника, виправити його індивідуалістичну психологію і зробити з нього справжнього трудівника соціалістичного суспільства“.

СТАЛІН

УСПІХИ В СПРАВІ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПЕРЕБУДОВИ сільського господарства поставили перед партійними, радянськими й громадськими організаціями, як одно з найважливіших завдань розгортання масово-політичної, культурно-виховної роботи серед колгоспників та одноосібної бідноти й середняків.

Підводячи підсумки дворічної боротьби за соціалістичну перебудову сільського господарства XVI партз'їзд підкреслив так:

«В артлі не завершується, а тільки розпочинається справа утворення нової громадської дисципліни, справа навчання селян соціалістичного будівництва. У колгоспах селяни стають повільно приватно-господарською психологією, жадоби приватно-господарського нагромадження, як спадщини від покоління дрібних приватних власників, тільки після років упертої роботи над підведенням під колгоспні бази великого механізованого господарства, упертої роботи над утворенням кадрів з—поміж колгоспників та культурного піднесення всієї колгоспної маси». (З постанови XVI партз'їзду).

Завдання соціалістичного перевиховання мас, завдання створити нову людину на сьогодні є найактуальнішим. Воно не згубить актуальності ще декілька років, років упертої боротьби за соціалістичне суспільство. Про ці завдання записала у своїх ухватах і XVII Всесоюзна партійна конференція, даючи настановлення на 2-у п'ятирічку:

«... Остаточне ліквідувати капіталістичні елементи та класи взагалі, цілком знищити причини, що породжують класові відмінності в експлуатацію, та подолати пережитки капіталізму в економіці й свідомості людей — перетворити всю трудящу людність країни на свідомих і активних будівників безкласового соціалістичного суспільства».

III Всеукраїнська партійна конференція, що всю свою роботу присвятила питанням села, сільського

господарства України, надала так само виняткової ваги завданням щодо дальшого розгортання культурно-політичної роботи на селі. Постанови 3-ої Всеукраїнської партконференції є могутнє знаряддя в боротьбі за соціалістичну дисципліну в колгоспах, за соціалістичне перевиховання селянина-колгоспника й трудящого одноосібника — завтрашнього колгоспника, за перетворення їх на справжніх працівників соціалістичного суспільства.

Як же ці велетенські завдання — розгорнути масово-культурну політичну роботу на селі для соціалістичного перевиховання трудящих мас села здійснюються у нас на Україні?

В окремих районах, як приклад в Херсонському, Миколаївському, на Запоріжжі тощо, заклади масової комуністичної освіти розгорнули достатню масову культурно-політичну роботу серед колгоспників та трудящих селян-одноосібників навколо чергових господарсько-політичних завдань. Зокрема організували масово-політичну роботу з колгоспниками і трудящими одноосібниками в полі в час збирання і обробітку врожаю, а також навколо проведення хлібзаготівель, осінньої сівби, зяблевої оранки тощо.

В цих же районах добре організовано і культурно-побутове обслуговування колгоспників та трудящих селян-одноосібників, робітників радгоспів, МТС, що приїждять до міст та на колгоспні базари. Влаштовано культурні гуртожитки, ведеться масова культурно-політична робота — розмови, лекції, доповіді, обмін виробничо-технічним досвідом тощо. Організуються культпоходи до театрів, кіно, організовано с.-г. виставки, виставки колгоспного будівництва та організовано консультативно-довідкову роботу.

Райсові будинки колгоспника Херсону, Запоріжжю та Миколаєва допомагають селам та колгоспам району в організації масової культурно-політичної роботи. Вони організували пересувні форми — культкомбайни, агітвози, що обслуговують колгоспи, села, виробничі бригади в час їхньої роботи в полі, організовують масову культурно-політичну роботу серед колгоспників та трудящих селян-одноосібників навколо чергових господарсько-політичних кампаній.

Зокрема, зразково поставив масову роботу будинок колгоспника села Любеньки, Гадяцького

Практичне навчання нової трактористки

району. Наслідком роботи цього будинку під час весняної засівкампанії цього року 200 нових господарств увійшли до колгоспу. Будинок організував видання польових газет в кожній виробничій бригаді, утворивши актив культурників з самих колгоспників. Цей же будинок виділив зразкову бригаду, на чолі якої поставив культурників тов. Павлюка, організував в цій бригаді зразкову культурно-масову роботу. Наслідком посилення масової культурно-політичної роботи бригада тов. Павлюка достроково закінчила весняну сівбу, збирання врожаю, скирдування, молотьбу і перша приступила до засіву озимини.

Лютенський будинок колгоспника утворив навколо себе актив з 200 селян, які провели 10 рейдів організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Під керівництвом будинку колгоспники організували шість дитясел, охопивши ними 400 дітей. Будинок колгоспника організував курси і підготував на цих курсах колгоспниць для роботи виховательками в цих яслах.

«Секрет» цих успіхів також в тому, що до масової роботи залучено широкий радянський актив. Культурно-соціальні секції сільрад та депутатські групи в колгоспах зрозуміли, що запорукою організаційно-господарського зміцнення колгоспів є добре поставлена масова комуністична освіта та культурно-політичне виховання колгоспника і налагодити міцний зв'язок з будинками колективіста. Сільради та райактиви провадять та керують масовою комсомольською в колгоспах.

Поруч хороших зразків організації масової культурно-політичної роботи на селі в більшості районів ця робота занадто в незадовільному стані. Причина цьому насамперед в недооцінюванні значення масової культурно-політичної роботи від районних виконавчих комітетів, сільрад та громадських організацій села.

Так, в Гуманському районі замість, щоб допомогти будинку колгоспника і організації його роботи, всупереч директивам союзного і українського уряду Райвиконком забрав приміщення цього будинку і передав їдальні УЧХ. Ще краще зробили в Ново-Московському, там виселили будинок колгоспника з його приміщення, а меблю та устаткування цього колбуду розібрали відповідальні робітники району для власного користування.

Жоден районний виконавчий комітет й міськрада протягом року не слухали й разу про роботу будинків колгоспника та стану масової культурно-політичної роботи на селі, пояснюючи це браком часу. Ще гірша справа в сільрадах, які в більшості не тільки не допомагають будинкам колгоспів, а навпаки часто гальмують їхню роботу. Багато сільрад просто протиставляють переведення господарсько-політичних кампаній масовій культурно-політичній, виховній роботі. Так, голова Горностаївської сільради Кахівського району на запитання: чому в них не працює будинок колгоспника, не розгорнуто масової культурно-політичної роботи відповів, що зараз ми працюємо над збиранням врожаю, хлібозаготівлями, а будинком колгоспника будемо займатись тоді, коли буде вільний час. Такі пояснення дають і голови Сдринської сільради Ново-Водолазького району, Ямпільської сільради Ляхівського району і багато інших.

Великою перешкодою в розгортанні масової культурно-політичної роботи є величезна шліфність культ-кадрів та їх низька якість. Ні в районі, ні в селах ніхто не дбає за справу підготовки, підвищення кваліфікації робітників закладів масової комсомольської освіти. Не організовано висування на культурно-політичну роботу кращих колгоспників, колгоспниць, комсомольців тощо. Інструктивно-методична допомога робітникам масової комсомольської освіти майже відсутня.

Це тоді, як перед радянськими органами на селі, перед колгоспами і всією громадськістю стоять велетенські задачі, організувати соціалістичне перевиховання трудящих мас села. Тов. Каганович в своїй промові на III Всеукраїнській партконференції говорив:

«Треба ближче підійти, чутливіше поставитись до конкретних вимог колгоспника. Ми повинні задовольнити вимоги колгоспника, перед нами стоїть велике завдання—політично перевиховати колгоспника. Не думайте, що це легке завдання. Треба завзято працювати над політичним вихованням колгоспника».

Отже, перше і основне завдання, це політично виховати колгоспника, виховати колгоспний актив. Треба організувати в будинках колгоспника, в червоних кутках, у виробничих колгоспних бригадах—гуртки поточної політики політурки, млібоко проробити рішення XVII Всесоюзної та III-ої Всеукраїнської партійних конференцій й останні рішення партії та уряду. Мобілізувати увагу колгоспників, трудящих одноосібників на здійснення цих постанов, бо лише в практичній роботі, в боротьбі з класовим ворогом ми політично загартуємо наш колгоспний актив.

Боротьба за підвищення врожайності сільськогосподарства, організаційно-господарське зміцнення колгоспів, піднесення трудителів та продуктивності праці колгоспників, розгортання соціалістичного змагання та ударництва, піднесення громадсько-політичної та виробничої активності, систематична інформація про міжнародний стан і завдання зміцнення обороноздатності країни рад—шовинні бути основним змістом роботи устав масової комуністичної освіти на найближчий час.

Гуртки технічних, агротехнічних знань, виставки, виставки з агротехніки, з питань колгоспного будівництва, школи ліквідації агрописьменності.

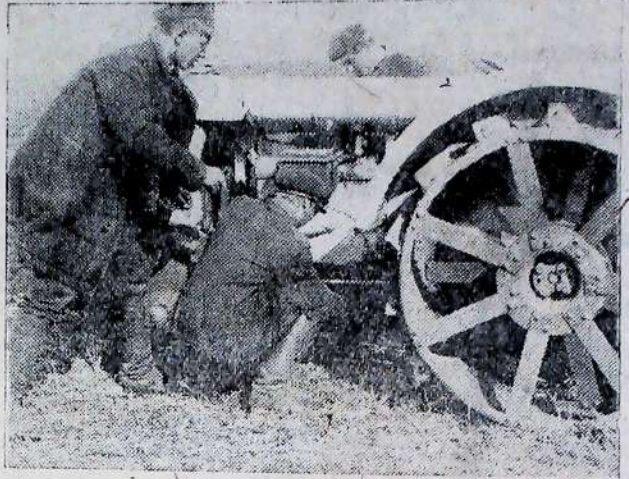
масова агро-технічна пропаганда в бригаді повинні підвищити агротехнічні знання колгоспника, трудячого одноосібника, підвищити врожайність наших ланів.

Організація інформації, доповідей, розмов про міжнародний стан, про події з міжнародного революційного руху, руху закордоном повинні забезпечити виховання колгоспників та трудящих одноосібників в дусі пролетарського інтернаціоналізму.

Організуючи масову культурно-політичну роботу будинки колгоспника, сільради, колгоспи повинні забезпечити диференціацію роботи стосовно до окремих груп населення, виробничих груп (жінки, молодь, ударники, колгоспний актив тощо), організацію роботи безпосередньо у виробничій бригаді, застосовуючи пересувні форми—культуркомбайни, агітвози, пересувні читальні, польові червоні кутки тощо.

Сільради, колгоспи, комсомольські й професійні організації села повинні подбати за створення навколо будинку колгоспника міцного культурно-політичного активу, організуючи серед нього політико-виховну роботу та подаючи йому інструктивно-методичну допомогу в його роботі.

Велику вагу в організації роботи в будинках колгоспника має його зовнішній вигляд та наочна агітація. Сільради, колгоспи, райвиконкоми повинні подбати аби будинок колгоспника був відремон-

Ремонтують трактора

тований, щоб він був завжди в охайному вигляді й оздоблений плякатами, гаслами тощо, був дійсним місцем культурного відпочинку.

Значного зламу в організації масової культурно-політичної виховної роботи серед колгоспників і трудящих одноосібників ми досягнемо лише тоді, як місцеві органи радянської влади, колгоспи зрозуміють її велетенську вагу в соціалістичному будівництві.

ЗЯБЛЮВАННЯМ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВРОЖАЙ ЯРИНИ

Стаття Добролюбова-Гітмана.

ТРЕТЯ ВСЕУКРАЇНСЬКА ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ дала чітку настанову:

«Колгоспне соціалістичне господарство повинно протягом найбільше двох—трьох років піднести врожайність своїх ланів на півтора рази проти кращих урожаїв України останніх років».
(Постанова 3-ої Всеукраїнської партконференції).

Уже з поточної осені сільрада, депутатська група в колгоспі і кожен активіст має зосередити основну увагу на боротьбі за здійснення цього більшовицького вирішення. Боротьба за високий, стабільний врожай—є боротьба за своєчасний засів озимини й зяблювання ґрунту під ярі культури. Коли в осінній сівбі Україна значно відстала, то раннє зяблювання майже всюди зрвано: переважна кількість сільрад не виконали й третини плянів зяблі, а, є окремі колгоспи, сільради і навіть райони, що майже не приступали до цієї важливої роботи.

XVII партконференція особливо підкреслила, що успішне виконання завдань другої п'ятирічки великою мірою залежить від того, як ми впораємось з нашими плянами вже цього 1932 року. Це твердження набирає особливої сили щодо таких робіт, як зяблева оранка, яка з осені кожного даного року провадиться для забезпечення врожаю ярики наступного року.

Отже, від прогалин в зяблевій оранці в осені цього 1932 року—мають спричинитись великі утруднення в самому проведенні посіву на весні 1933 року—першого року 2-ої п'ятирічки. Стан врожаю 1932 року, як ніколи довів нам значення зяблевої оранки для підвищення врожайності. В осені 1931 р. ми з зяблевою оранкою не впорались, голов-

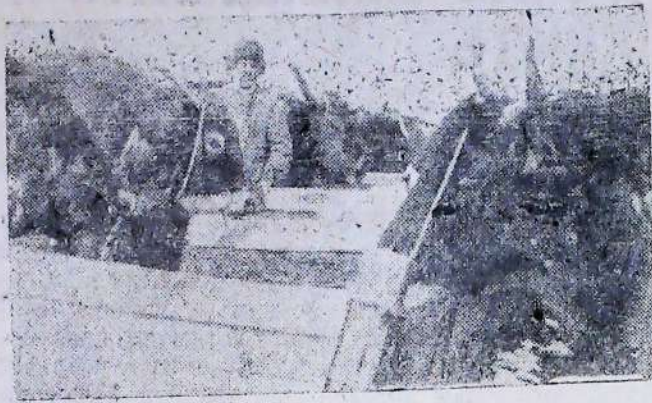
ним чином через невмілу організацію на місцях людської праці та використання тягла, через сподівання в багатьох сільрадах на самоплив у виконанні плянів зяблі тощо.

Цього ж таки року, ми особливо наочно переконались також в тому, яка безліч шкідників та хвороб запрошують нашим культурним рослинам, як важко з цими шкідниками та хворобами боротися, коли вони вже поширились на ланах. Поставлено руба питання про те, що конче потрібно попередити появлення в полі бур'янів, шкідників та хвороб с.-г. рослин, які здібні безмежно зменшити наші врожаї, навіть за найкращих ґрунтових та кліматичних умов.

Найкращим засобом подолати расплідження бур'янів та більшості шкідників й хвороб с.-г. рослин—це є якраз зяблева оранка.

Чимало бур'янів вистигають разом, або ще раніш за культурні рослини і обсіпають своє насіння в полі. Незабаром після збирання врожаю ці бур'яни посходять і починають висмоктувати вологу та споживні речовини з ґрунту. Якщо рослини бур'янів своєчасно не знищити, більшість з них вистигає після збору врожаю і самосівом ще більше засмічує ґрунт.

Проводячи зяблеву оранку, ми тим самим знищуємо бур'яни і не даємо їм пограбувати вологу і споживні речовини, які так потрібні будуть ярим хлібам, що їх висівають на цих полях, і не даємо бур'янам вкорінитись, як постійним шкідливим сусідам наших культурних рослин в полі. Деякі бур'яни розмножуються кореневищами, які добре зберігаються за зиму у неораному ґрунті і дають мож-

Годують волів у полі

лівність бур'янам захопити у наших с.-г. рослин значні площі. Зяблевою оранкою ми ці корневища підрізаємо, виворочуємо їх на поверхню землі, де вони пересушуються сонцем, або гинуть від морозів.

Одночасно з підрізанням та нищенням бур'яків, ми зяблованим глибоко заоремо зародки всіляких шкідників в різних ступенях їх розвитку: лялечки та яєчки гусенички, гробачки шведської мухи, капшучки лукового метелика, личинки хлібного пилільщика тощо. Розвиток деяких інших шкідників, як наприклад, «кузьки», зяблевою оранкою попереджується, навпаки, тим, що зародки цього шкідника виворочуються на поверхню ґрунту, де вони пересушуються й гинуть.

На полі досить чистому від бур'янів та зародків шкідників зяблева оранка теж має великого значення для підвищення врожайності ярини, що її буде посіяно на цьому полі. Справа в тому, що згід з більшістю культур поле, після збору врожаю, виходить дуже ущільненим. Наступними дощами таке поле не промочується глибоко, а навпаки, ще більше запліскається і твердіє. На такому полі, навіть наявна в ґрунті волога дуже швидко випаровується, зимня та рання весняна волога мало вбирається ґрунтом. Коли ж таке поле якомога раніше, після збирання врожаю виорується на зяб, верхній шар землі добре роздрібляється, що сприяє зберіганню всієї вологи в ґрунті нижче розораного шару. Наступні дощі, зимня та весняна волога (від таяння снігу) добре промочує і верхній розораний шар землі. Отже, в усьому шарі ґрунту, в якому розвиваються коріння рослин, накопичується досить вологи для розвитку рослин.

Завдяки вільному проходженню повітря у розораний ґрунт, краще утворюються процеси накопичення у ґрунті споживних речовин. Культурна рослина, використовуючи певну кількість споживних речовин для свого розвитку, з добре насиченого розчину менш випаровує води. Тільки тоді, коли ґрунтова вода мало насичена споживними речовинами.

Отже, на зяблі с.-г. рослини не лише мають більший запас води, крім того ґрунт економніше витратить цю воду, ніж на ораному на весні полі. Це робить культурну рослину значно менш залежною від кількості літніх опадів, яких у нас часто—дуже мало. Виходить, що зяблева оранка не лише збільшує врожайність ярих культур до 6 центів з гектара, проти врожайності посіву по весняній оранці, але ще робить ці врожаї більш сталими, менш залежними від кліматичних умов літа.

З зазначеного тут вже в достатній мірі виявляється надзвичайна вага зяблевої оранки для підвищення врожайності ярих культур, в якій конче зацікавлені і вся країна в цілому, і кожне окреме радянське, колективне та одноособіне господарство. Тому то треба подбати, щоб зяблева оранка була проведена під всілякі культури, якомога раніше і додержанням найкращих якісних показників на достатню глибину і без будь-яких отріхів.

Ефективність зяблевої оранки, зокрема щодо впливу на шкідники та бур'яни, великою мірою залежить від часу проведення оранки на зяб, на який жаль, найкращі терміни оранки на зяб, нами вже пропущено. Проте, й пізні зябловання дає певні позитивні наслідки. Лани досвідних станцій свідчать, що значно вищі врожаї навіть на пізньому зяблванні ніж на ґрунті весняної оранки. Та воно й зрозуміло, бо навіть пізня зябля втягує вологу й значною мірою знищує зародки бур'янів та шкідників.

Подруге, що не менш важливе, ми добре знаємо, що при відсутності зяблевої оранки, або неминучого запізнення з посівом весною, бо виорювання плугом ґрунту забирає багато часу, або доводиться сіяти під бужер, що значно зменшує врожайність і порушує структуру ґрунту, особливо в староораних землях.

Великого значення у ефективності зяблевої оранки має також знаряддя, яким провадиться оранка і глибина оранки. Орати на зяб треба обов'язково плугом, а не бужерами. За нормальну глибину оранки на зяб треба вважати для зернових культур 10—13 см. Так саме орати треба і під сояник і під мак; під решту олійних треба орати на 12—15 см.; під бур'як—18—22 см.; під картоплю—12—15 см. на піскуватих землях та 15—18 см. на більш важких ґрунтах; під городину—16—20 см. під коноплю—18—20 см., під решту прядивних—12—15 см. Зайве затягувати зяблеву оранку не слід, бо це приведе лише до марного витрачання тягової сили, до якої ми повинні ставитись особливо обережно.

Лише за правильного використання тягової людської робочої сили, розгорнувши широко методи соціалізму та ударництва, запобігаючи повторенню помилок минулого року, ми можемо й повинні поточно виконати план зяблевої оранки у найкращий час, урахувавши, що ця робота у нас проводиться вже з великим запізненням.

Боротьба за хліб—боротьба за соціалізм. Думче вдаримо по нуркулеві, спенулянтові, перекупникові—дезорганізаторах хлібозаготівель. План хлібозаготівель виконаймо на строк!

ДО ПЕРШОГО СІЧНЯ ОСТАТОЧНО ЛІКВІДУВАТИ НЕПИСЬМЕННІСТЬ

Стаття Юзваса

МІСЯЧНИК СТАВ ОСНОВОЮ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІКНЕПРОБОТИ

XII з'їзд рад України своєю постановою зобов'язав всі органи радвлади, зокрема сільради, протягом 1931—32 навчального року остаточно ліквідувати неписьменність людности віком 36—50 років у містах і 35—40 років по селах, поширивши це завдання й на старші вікові групи в районах суцільної колективізації. ЦК КП(б)У, аналізуючи хід процесу ліквідації неписьменности, у своїй ухвалі від 5-VIII 1931 року зазначив, що утворюється загроза зриву плану остаточної ліквідації неписьменности через політичну недооцінку значення лікнепу від багатьох партійних і радянських організацій на місцях. Велика плінність учнів, погана постава навчання й відрив до інших робіт тих товаришів, які займаються цією справою призводять до того, що лише 70—75% учнів засвоюють програму навчання. А то просто оголяється цей фронт і лікнеп робота залишається без корівництва на довгий час.

В цій постанові ЦК КП(б)У надалі розподілив контрольні завдання на учбовий 1931—32 рік загальну цифру навчити на Україні—4 015 тис. чоловіка серед семи центральних організацій. Товариству «Геть неписьменність» дано завдання ліквідувати неписьменність 420 тис. осіб; навчити малописьменних першого року—540 тис. Неписьменні та малописьменні, що їх навчити взяло на себе зобов'язання товариство «Геть неписьменність» складають 25 проц. загально-республіканського плану, з них основна мережа 75% соцсектору села і одноосібників та 25 проц. по місту неорганізованого населення.

Підсумки 1931—32 учбового року показали, що ми не повністю впоралися з своїми задачами. Охоплено неписьменних і малописьменних на 88,5 проц., коли врахувати, що 25—30 проц. неписьменних та малописьменних протягом року відсіялось, а частина не засвоїла програми, то процент дійсно охоплені навчанням значно менший.

ЦК Т-ва «Геть неписьменність», щоб надолужити упущене минулого навчального року в наступному, вже проробив вкупі з НКО контрольні завдання ліквідації неписьменности та малописьменности на 1932—33 учбовий рік. Із загальної кількості—3.000.000 осіб республіканського плану. Т-во «Геть неписьменність» бере на себе навчити 475 тис. неписьменних і 200.000 малописьменних, тобто 16,3 проц. Такі завдання на учбовий рік і особливо по неписьменних, покладають на товариство «Геть неписьменність» великі зобов'язання і ми повинні за всяку ціну виконати настановлення партії та уряду і до першого січня 1933 року остаточно ліквідувати неписьменність. **Україна має увійти в 2-у п'ятирічку країною суцільної письменности.**

XVII партійна конференція в своїй ухвалі накреслила, що основне політичне завдання 2-ої п'ятирічки є остаточно зліквідувати капіталістичні елементи і класи взагалі, цілком знищити причини, що породжують класові відмінні й експлуатацію і подолати пережитки капіталізму в економіці та сві-

домості людей. Перетворити всю трудящу людність країни на свідомих і активних будівників безкласового соціалістичного суспільства. Перед т-вом «Геть неписьменність» стоять нові завдання—в 1932—33 навчальному році серед дорослих не тільки ліквідувати їх неписьменність і малописьменність, а й допомогти потрібно опанувати ними певну техніку так в промисловості, як і в сільському господарстві. Нам потрібно запровадити політехнізацію лікнепів, забезпечуючи їх наочним приладдям й кваліфікованими культурно-військовими силами.

Ради, як органи диктатури пролетаріату й організатори мас, партійні, професійні й комсомольські організації повинні допомогти на місцях т-ву «Геть неписьменність» в його роботі і ми зможемо і повинні виконати завдання партії й уряду, на основі впертої масової, повсякденної роботи серед робітників, колгоспників й одноосібного бідняцько-середняцького населення, запроваджуючи в історичних вказівках тов. Сталіна і ліквідувати прокляту спадщину минулого—неписьменність.

Місячник, який провадило т-во «Геть неписьменність» ще більше згуртував широкі маси трудящих навкрузі завдань ліквідації неписьменности й зміцнив фінансовий стан т-ва і цим утворив усі засновки для цілковитої ліквідації неписьменности до січня 33 року. Протягом місячника широко популяризовано серед працюючих мас нові завдання т-ва «Геть неписьменности» чи до остаточної ліквідації неписьменности під гаслом: «жодного дорослого неписьменного до 1-го січня» та перехід до вищого навчання в обсязі 4-х і 7-ми річки і мобілізовано громадськість на фронт ліквідації неписьменности і малописьменности.

Широка громадськість, зокрема кожна організація і установка, виділивши кадри культурно-військових, взяла саму активну участь в переведенні остаточного обліку неписьменних та малописьменних на своїх виробничих ділянках, особливо на транспорті та залізничному, як і річному, а також серед неорганізованого населення: родини робітників та колгоспників і одноосібної бідноти й середняцтва. **Забезпечено стопроцентний охват навчанням неписьменних та малописьменних національних меншин їхніми рідними мовами.**

Обласні, районні і міські т-ва «Геть неписьменність» пов'язали свою роботу з партійними, радянськими, комсомольськими, професійними, культурно-освітніми й добровільними організаціями і цей місячник пройшов не ізольовано, а в цілковитому зв'язку з виконанням господарсько-політичних кампаній: як от хлібозаготівлі, заживкампанія, мобілізація коштів тощо.

Борючись з недооцінкою лікнепу і право-опортуністичними теоріями самопливу, що завдає великої шкоди на культурному фронті, зокрема в царині ліквідації неписьменности та малописьменности, широка громадськість України, протягом місячника домоглася в цій галузі великих перемог, хоча й надалі з правого небезпекою доведеться провадити запеклу боротьбу.

Проведено масову перевірку і заведено облік фізичного й юридичного членства, проте, провадити масову роботу щодо залучення нових фізичних і юридичних членів до лав т-ва «Геть неписьменність»,—потрібно й надалі. Ми маємо домогтися, щоб кожний трудящий став до лав борців з темрявою.

З перших днів місячника було розгорнуте поширення квитків книжкової льотереї та облігації 4-го вивернувального року п'ятирічки. В цій роботі ударний місячник дав значні досягнення.

Культга, які були засіяні на користь тов-ства «Геть неписьменність» в переважній більшості реалізовано. Продукцію врожаю здано державним

заготівним органам, а кошти заприбутковані до місцевих фондів т-ва «Геть неписьменність». Отже, ясно, що ударний місячник ліквідації неписьменности та малописьменности дав велетенські зрушення до того, щоб виконати настанови партії й уряду—до першого січня 1933 року цілковито ліквідувати неписьменність.

Проте, було б злочинним недбальством заспокоїтися на досягнених перемогах. Від кожної сільради, культурно-соціальної секції, від кожної депутатської групи й культурмійця наша пролетарська батьківщина вимагає, впертою боротьбою проти ворогів побудови соціалістичного суспільства, забезпечити стопроцентову дійсну ліквідацію неписьменности.

ПО-БОЙОВОМУ ЗАКІНЧИТИ ОСІННЮ СІВБУ

Стаття Кі я ша

ГЕРОІ ДНІПРОБУДУ, тридцять тисяч пролетарів, що нечуваними темпами збудували світового велетня—Дніпровську електровню ім. Леніна—викликають трудящих цілого Союзу, зокрема ударників соціалістичних ланів України, наслідувати їх приклад.

Передові колгоспи, сільради і навіть цілі райони відповідають більшовицьким ділом на цей заклик. Слідом за новгород-Сіверським та Улянівським районами, за червоно-прапорною Лозівщиною й Харківською примиською смугою крокують всі, хто дійсно по-бойовому боровся за сталий, великий врожай, за своєчасний осінній засів. Лави переможців ростуть з дня на день.

Проте, в багато районів та сільрад, що по опортуністичному ставляться до найважливішої кампанії—осінньої засівної кампанії. Зокрема Нехворощанський та Сахновщанський райони леве виконали третину своїх засівних плянів і фактично тупцюються на місці.

Загальна цифра засіву на Україні на 5 жовтня 59.3 проц. з них пшениці 50.4 проц. і жита 6.9 проц. Таким чином Україна й досі в одній з найвстабільніших ділянок осінньої засівної кампанії в цілому Союзі. Основною причиною ганебних показників стану засіву озимини на Україні є незадовільна, а інде цілковита відсутність проволу засівною кампанією від сільрад. Із Старо-Костянтинівського району сповідають, що більшість сільрад не лише зовсім не керують осіннім засівом, а навіть не знають, як проходити сівба. Наслідком такого «керівництва» сівба йде самопливом.

Яскравим показником самопливних настроїв у осінній сівбі є той факт, що більшість колгоспів не виконали настанов партії й уряду і не перекинули 70 проц. живої тягової сили на засів. В селах Стадінської міськради десятки коней пасуться в полі, а керівники колгоспів та голови сільрад ними не сіють, а чекають на трактори.

Ще «краще» користає коней Холодницький радгосп Смілянського району; там на сівбі лише четверо коней, а решта використовується так: обслуговують кухню—4 коней, роз'їзних 6 коней, господарське обслуговування—6, для роз'їздів механізатора—1, поммеханіка—1, директора—радгоспу—2, помдиректора—2, польовода—2, тощо. Таким чином, на роз'їзних роботах тут 22 коней. У цьому радгоспі в депутатська група, в окремі члени сіль-

ради, в радянський актив—але ніхто жодним словом не обмовився проти такого перекручення настанов партії й уряду.

На ґрунті відсутності керівництва та невідповідної контролю від сільрад, сільсько-господарських секцій та депутатських груп осінньою сівбою, зв'язуються різні опортуністичні теорії, що потім переростають в карні злочини. Всупереч чітким вказівкам української сільсько-господарської академії, що сіяти можна і в сухий ґрунт—колгоспи, де бракувало керівництва від сільрад, затягували строки сівби, дожидуючи дощів. Цю куркульську теорію видно хоча б з того, що відсгалі колгоспи не лише не сіяли, а навіть не готовили ґрунту під засів, цебто відсутність дощів, опортуністи хочуть зробити ширмою для ворожої нам політики.

Не краще за коня в тих колгоспах і сільрадах, що попали на гачок до куркуля, використовується й сталевий кінь—трактор. В випадки, коли трактори навмисне переважтують, щоб у ньому закипала вола. В цій кип'ячій воді трактористи варять раків. Трактор вибуває із ладу. Такі випадки не раз траплялися, зокрема в Межівській машпунктній станції. Зрозуміло, що про таку невжитину подію знали члени сільради, яких на станції декілька чоловіка, проте, ніхто не підняв голосу проти цього злочину.

Отже, можна певно сказати, що велика кількість сільрад не почувать відповідальности за своєчасне виконання плянів осінньої засівної кампанії, вони перестають бути організаторами мас на здійснення генеральної лінії партії. Особливо ганебна поведінка відсталих сільрад, коли порівняти їх роботу з роботою сільрад передовиків, де кожен член сільради боровся за темпи і якість засіву і гуртував навкруги себе колгоспний актив.

Улюбленим мотивом відсталих сільрад є протест про нереальність плянів засівної кампанії серед одноосібників. Одноосібнику нічим сіяти, одноосібник не хоче сіяти тощо. Цим маскувалася боязнь по-більшовицькому підійти до одноосібника. Червоно-Слобідська сільрада, Черкаського району довела облудність тих теорій, що одноосібна більшовицького активу, розгорнувши масову роботу середняки не хочуть сіяти. Сільрада, при допомозі допомоглася, що одноосібний сектор не відстає від колгоспу й своєчасно вивершив осінню сівбу, пере-

ми в осінній сівбі призвела також до розвалу багатьох виробничих бригад. Це найгірший гатунок плінності робітної сили доходить до того, що жоден дорослий колгоспник не з'являється на роботу і сівбу провадять підлітки. Зрозуміло, що тут доброго врожаю годі ждати. Плінність та відмовлення від роботи в полі, треба покласти в вину сільрадам тому, що вони не домоглися запровадити в життя директиву колгоспцентру про збільшення розцінок колгоспникам, що працюють в полі. Також на карб сільрад треба записати відсутність промдського харчування в полі. Так, Іскрівська сільрада Якимівського району аж нічого не вжила, щоб налаго-

дити на полі громадське харчування і цим фактично вірвала сівбу.

Таким чином, ще велика кількість сільрад України не можуть разом з героями, ударниками Дніпрельстану гордо заявити про свою перемогу. Одне, більшовицькі зразки на Дніпрі не залишаються марні: тисячі сільрад, десятки й сотні тисяч радичького активу України уже їх підхватили і понесли в колгоспні й одноосібні маси.

Коли кожна сільрада поставить своїм першочерговим завданням виконання плянів засіву через секції та депутатські групи, залучивши учителів і всю трудову інтелігенцію і всіма формами масової роботи доведе колгоспнику необхідність вчасного засіву—до 15 роковин жовтня Україна вивершить пляни осінньої засівної кампанії.

ВИКОНАЄМО УХВАЛИ ПАРТІЇ ТА УРЯДУ ПРО М'ЯСОЗАГОТІВЛІ

Стаття О. Якуби

ПАРТІЯ ТА УРЯД за останній час вжили цілий ряд рішучих заходів для успішного розв'язання тваринницької проблеми. Постанова ЦК партії від 26 березня «Про примусове усунування худоби»—в якій рішуче забороняється проти волі колгоспників усунування худоби—далі історичні постанови ЦК ВКП(б) та РНК від 10 травня ц. р. «Про плян скотозаготівель та м'ясу торгівлю колгоспників та одноосібних трудящих селян» і, нарешті, ухвала ЦК та РНК Союзу від 23-го вересня «Про м'ясозаготівлі» з'являються послідовними кроками на шляху господарського зміцнення колгоспів та піднесення розвитку тваринництва на відповідну височину.

Ухвалою ЦК та РНК від 10 травня—державний плян скотозаготівель на останні квартали 1932 р. для колгоспів, колгоспників та одноосібників зменшений вдвоє. Замість 1.414 тис. тонн живої ваги заготівля визначена в 716 тис. тонн. Відповідно по Україні: замість визначеного пляну з 181 тисяч т. зменшено до 130 т. тонн. Одночасно ця ухвала передбачила збільшення пляну м'ясозаготівель для радгоспів (По радгоспах України встановлено заготівлю м'яса в 37,5 тис. тонн).

Поруч цього в ухвалі партії та уряду сказано:

«Визнати за доцільне дати колгоспам, колгоспникам і одноосібникам, що акуратно виконують централізований плян заготівлі худоби, цілковиту змогу безбоянно продавати велику худобу, свині, вівці, птицю, всіляку м'ясну продукцію своїх господарств на ринках, базарах і через колгоспні крамниці».

Ця ухвала, а також закон про єдиний сільськогосподарський податок на 1932 р. стимулюють ініціативу та самодіяльність колгоспів і одноосібних господарств в розвитку тваринництва.

Остання постанова ЦК ВКП(б) та РНК Союзу про м'ясозаготівлі від 23 вересня є подальшим заходом поліпшити виконання цього річного зменшеного пляну м'ясозаготівель і має величезне значіння для організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Згідно цієї постанови, плян здачі м'ясозаготівель встановлюється на 15 місяців, з 1-го жовтня 1932 р. до 1 січня 1934 року, причому п'ятнадцятимісячний плян розбивається по-квартально, в відсотках до загального пляну. Так, по Україні—в IV кварталі

1932 р. мусить бути виконано 32% загального пляну м'ясозаготівель, далі:

В I кварталі 1933 р.	15%
в II " "	13%
в III " "	19%
в IV " "	21%

Таким чином, дається цілковита змога кожному колгоспу, колгоспнику та одноосібнику плянувати розвиток тваринництва в своєму господарстві та значно полегшується виконання норм здачі м'яса державі.

Далі, постановою передбачені окремі норми здачі м'яса (в кілограмах живої ваги) для різних областей, країв та республік, в залежності від їхнього географічного розміщення, а також окремі норми здачі для одноосібних господарств, колгоспних дворів, що не мають тваринницьких ферм та колгоспних дворів, що мають тваринницькі товарні ферми. Останнє положення має виняткове значіння, так для стимулювання розвитку та вирощування худоби, як і для стимулювання колективних форм господарювання (цільги колгоспним господарствам).

Для України встановлено такі норми здачі м'яса в кілограмах:

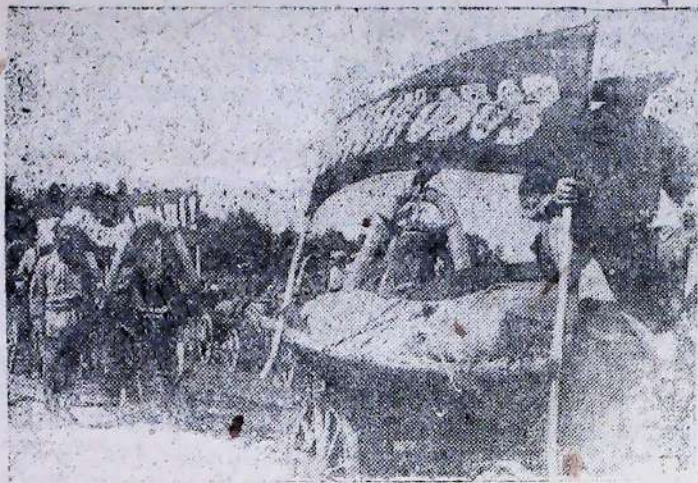
для одноосібних селянських господарств—45 кг.;

для колхозних дворів, що не мають тваринницьких ферм—30 кг.

для колгоспних дворів, що мають тваринницькі ферми—20 кг.

Тут наочно дається підбадь тим колективним господарствам, які займаються тваринництвом. Одночасно постанова партії та уряду забороняє місцевим органам влади, а також заготівним організаціям перевищувати районні норми здавання м'яса та давати додаткові, або зустрічні пляни тим господарствам, які передстроково виконали свої завдання. Таким чином, виконання пляну м'ясозаготівель абсолютно не завжає дальнішому розвитку тваринництва, а, навпаки, сприяє господарській самодіяльності колгоспів та одноосібних господарств. В постанові дуже важливим з'являється такий пункт:

«Запровадити, що колгоспні двори та одноосібники виконують зобов'язання щодо здавання м'яса державі першою ліпшою худобою,

Червона валка з хлібом (комуна „Червоні зорі“, Харків)

або птицею, при чім, здавальники можуть об'єднатися в групи, щоб спільно виконувати зобов'язання, щодо постачання м'яса».

Тут знов такі цілковите полегшення в виконанні пляну м'ясозаготівель й повна можливість для колгоспів та трудящих одноосібників вільно плянувати й маневрувати в своєму господарстві розвиток тваринництва.

Не зважаючи на ті нові міроприємства, що їх накреслено в постанові від 23 вересня—міроприємства, які спрямовані на рішуче піднесення господарської моці колгоспів—ця постановка ще недостатньо проникла в маси колгоспників та трудящих одноосібників. Про це свідчить той факт, що стан виконання м'ясозаготівель на Україні за цей квартал абсолютно незадовільний—лише 44,5%. Це говорить за те, що ті ухвали партії та уряду, які дають розгорнені конкретні можливості розв'язати проблему розвитку тваринництва, а відсіль і кращого постачання м'ясом робітників, Червоної армії та трудящих міста—недостатньо популяризовані та опрацьовані трудящими масами.

Першорядне завдання, яке стоїть зараз перед райвиконкомом та сільрадою—це взяти дійове керівництво виконанням пляну м'ясозаготівель, пов'язавши його, на основі рішень останнього пленуму ЦК ВКП(б), з розвитком радянської торгівлі, зокрема колгоспної торгівлі м'ясом. Сільрада мусить розгорнути масово-роз'яснюючу роботу, наочно показавши на постановах партії переваги колективного господарства, а також сприяти об'єднанню здавальників для групового виконання здачі м'яса державі. Сільським радам та с-парторганізаціям, виходячи з нового положення про м'ясозаготівлі, зменшення та полегшення здачі норм м'яса державі треба домогтися—будьщо плян м'ясозаготівель виконати та поруч цього, повести боротьбу проти «лівацьких» намагань примусово усупільнювати худобу, які гальмують розвиток тваринництва.

Одночасно, важливіші завдання в цій галузі стоять перед радгоспами, на яких покладено виконання збільшеного пляну м'ясозаготівель. Радгоспи, на основі справжнього застосування історичних вказівок тов. Сталіна, запроваджуючи госпрозрахунок, поліпшуючи матеріально-побутові умови своїх робітників, повинні домогтися піднесення продуктивності своєї праці в галузі розвитку тваринництва. Обл. та райвиконкоми, а особливо сільради мусять приділити особливу увагу роботі радгоспів та завданню від них пляну м'ясозаготівель, здійснюючи конкретне керівництво радгоспами.

Підвищення якості керівництва радгоспами так верховими, як і тваринницькими забезпечено також утворенням, за постановою ЦВК СРСР, наркомату зернових та тваринницьких радгоспів Союзу РСР. Це міроприємство, як і ряд інших, а особливо остання постановка ЦК та РНК про м'ясозаготівлі мусять піднести активність колгоспників, трудящих одноосібників та робітників радгоспів на рішуче здійснення настанов XVII Партконференції про поліпшення постачання трудящої людності Радянського Союзу.

Сільське господарство СРСР остаточно уґрунтувалося на соціалістичному шляху.

Робітники і колгоспники! Закінчімо справу ліквідації куркульні як класи, доб'ємо рештки куркульні!

Хай живе спілка робітників і селян, що будують і зміцнюють колгоспи!

ДБАТИ ЗА ДОБРУ ДОРОГУ

Стаття Головні

НАПРИКІНЦІ СЕЛА БРОВАРІК Гадяцького району, при виході в поле є велика баюра, виповнена зеленою рідиною, з якої бстівками витикається перегнила солома, цуручалки хмизу та шматок зламаной голоблі.

— Скільки я знаю, так тут не висихало; ото завжди бакра повна болота. Як розгасне так годі перейти; що вже тут возів поламали, снасті порвали та худоби замучили—не перелічити. Доводиться давати круту верстов три, щоб оминуть це пекло—хитає головою старий сівий дід.

І всі оминають: іде голова сільради, так-лучить, щоб не напратить на баюру, іде колгоспна бригада—теж верне дати круга, аби не через багно.

Село Броварки має понад 60 проц. колективізованих господарств, колгоспні лани розляглися арау ж за селом... за баюрою, і нікому не стало втямки упорядкувати найкоротший шлях на поле й до Гадяча.

— Ніде правди діти—продовжує той дідусь—можна бакру засипати, та по-справжньому у нас за неї не бралися. Коли розгасне, що конячина й порожнього воза не перевезе, зберуться дядьки таї загащать хмизом. Так не наловго, бо тут з гори завжди слизить та в бакру й стікає. Без мосточка не обійтись, хоч на три дошки, а потрібний.

Невеликий місток в три дошки найбільше стоїть наперешкодї, щоб колгоспники не робили круту в три кілометри. Чи думав голова сільради, правління колгоспу, актив або перший—лішній колгоспник, скільки витрачається кінської снаги, щоб робити ці крути; чи підраховано як смердюча бакра відбивається на господарстві колгоспу? Ні, нікому це і в голову не впало. А село Броварки одно з передових у Гадяцькому районі; там не пагано робить сільська рада, промдєські організації гоццо, і нікому не спало на думку справити дорогу.

Така зневага до дороги не лише в Броварках. Рідко, яка сільрада або правління колгоспу повною усвідомили величезне значення дороги, і терплять від паганих доріг просто гігантські збитки.

Науково доведено, що кінь за паганої дороги може потягти лише чверть тїєї навантаги, яку легко перевозить за доброї дороги. Приміром, коли на коня за доброї дороги можна навантажити 10 цент. (60 пудів), то, щоб перевезти цей вантаж поганою дорогою, треба четверо коней. Тобто, добра дорога звільняє коней на іншу роботу. Кожному зрозуміло, яке це має значення поточної осені, коли гостро чувається недостача тягової сили. Ті тридцять проц. тягла, що за постановою партії й уряду кинуті на перевози вантажу хліба, буяків тощо, за доброї дороги перевезуть в четверо більше, ніж тепер.

Добра дорога зберігає не лише тягло, а й робітну силу, також три чверті робітників може бути перекинута на другу роботу. Нічого доводити на скільки дефіцитна робітна сила на селі, особливо в осінніх роботах.

Таких великих збитків завдають погані дороги в сільському господарстві, коли при плануванні гос-

подарства враховується якість дорог, коли ж до року «забувають», врахувати ці збитки значно збільшуються.

Коні від перевантаги виснажуються, вибувають із ладу шрадедатних та гинуть; цим завдається нашому господарству несправної шкоди. На наших дорогах не в диковину зустрінути кістяки залитих коней. Збруя й вози за поганої дороги псуються значно скоріше.

Разом з тим господарство і держава від такого господарювання терять велику кількість врожаю. В баюрах вози перекидаються або обламуються і поклязка значною мірою псується. Щоб зрозуміти розмір втрат врожаю від поганої дороги, досить поглянути тепер на польові дороги, якими авозили хліб до молотарки або скирти. Обитва боки польової дороги зеленіють від сходів збіжжя. Особливо ці сходи буйні та густі на вибоях та борознах.

Колиб господарським оком оглянути польові дороги перед возовищею, заступом позасипати борозни та вибої—можна булоб уникнути цих втрат.

На основі сумної науки збіральної нам потрібно тепер, якомога скоріше налагодити дороги. Цього власно вимагають осінні перевози, що вже розпочалися. Сотні тисяч тонн збіжжя та городини для постачання робітничої людности мають бути вивезені з глибинних пунктів до залізниці. Мільйонами тонн цукрового буряку й технічної картоплі мусимо ми забезпечити наші заводи. Добра дорога є запорука своєчасного виконання цих грандіозних планів.

Отже, перед сільрадою, її шляховою секцією та депутатською групою в колгоспі стоять важливіші завдання налагодити дороги, щоб вони не стали гальмом у осінніх перевозах. Шляхом масової роботи сільрада має ознайомити кожного колгоспника й одноосібного бідняка або середняка, яке значення мають дороги в наступних осінніх перевозах і домогтися, щоб кожен громадянин свідомо виконав свої зобов'язання перед державою.

Шляхова секція сільради має взяти на облік всі проїжджі шляхи, що їх треба поправити і негайно приступити до роботи, залучивши потрібну кількість тягової сили й робітних рук порядком трудгужподатку.

Депутатські групи в колгоспах беруть участь в роботі пілої сільради, провадячи роботу в колгоспі з тим, щоб не було жодного колгоспника, який би не зрозумів значення доброї дороги для перевозів—разом з тим з'ясовують стан польових доріг на ланах колгоспу і виявляють ініціативу їх поправити.

Таким чином, шлях врожаю від плантації до заводу та робітничого споживача дасть змогу вчасно й повною мірою закінчити велетенські плани осінніх перевозів.

ЗА СОЦІАЛІСТИЧНЕ ПЛАНУВАННЯ НА СЕЛІ

(Організація плянної роботи сільрад*)

Стаття Д. Кучеренка

ПАРТІЯ ТА УРЯД В СВОЇХ ПОСТАНОВАХ завжди зосереджували увагу на плануванні народного господарства, на запровадженні геть усюди плянної роботи, і, зокрема вимагала від сільрад забезпечити плянове керівництво в своїй роботі.

За уставою «про сільські ради УСРР», сільрада, будуючи всю роботу на засадах соціалістичного планування та будучи організатором і керівником здійснення загально-державних плянів від усіх організацій села і місцевих плянів соцбудівництва та господарчо-політичних кампаній:

а) залучає широкі маси трудящих села до участі в складанні, обговоренні та перевірці виконання плянів соціалістичного будівництва на селі й організовує маси трудящих на висування зустрічних плянів;

б) складає на підставі директив вищих органів влади, пляни господарського й культурно-соціального будівництва на своїй території, подаючи їх на затвердження районного виконавчого комітету;

в) затверджує оперативні пляни підпорядкованих їй установ, підприємств і закладів та організовує й забезпечує виконання цих плянів;

г) наглядає виконання оперативних плянів не підпорядкованих їй установ, підприємств та організацій, розташованих на її території, сприяючи виконанню їх;

ґ) виконує статистично-оперативну роботу на території села та сприяє виконанню загальнодержавних статистичних робіт;

Згідно з інструкцією Держплану, що їй видано на розвиток уставу про сільські ради «Планування господарського та соціально-культурного будівництва на території сільради та селищних рад провадиться безпосередньо сільрадою за керівництвом плянбіора. Для проробки окремих плянових питань Президія сільради організовує комісії і бригади. До складу комісії та бригад призначаються місцеві культурні робітники, статуповноважений, представник пром. підприємств, колгоспів, радгоспів, комсомольські та промислові організації. Кожна бригада закінчує свої повноваження після виконання дорученої роботи та доповіді Президії сільради».

З метою вивчення досвіду роботи плянових осередків, в сільрадах з великою кількістю населення та складним господарством, можуть утворюватися при сільрадах окремі плянові осередки.

Все це настійливо вимагає організації планування в сільраді. Поруч зміцнення районного планування треба зміцнювати та посилювати сіль-

ське планування, бо одне з одним зв'язано. Стає нагальною потреба мати в сільраді єдиний плян заходів господарсько-культурного будівництва, який би охоплював всі пропозиції широких мас активу радгоспів, колгоспів, МТС тощо та всіх масових організацій села.

Таке планування в сільраді всіх галузей господарства та соціально-культурного будівництва, що має цілком забезпечити вивчення свого господарства, складання економічного паспорту його треба обов'язково організувати та налагодити, бо цього настійливо вимагають завдання організації йно-господарського зміцнення колгоспів, практика роботи сільрад та зміцнення районного планування.

Сільрада в своєму пляні має:

а) визначити загальну роль сільради в складі району;

б) подати стислий статистично-економічний опис села (економічний паспорт його господарства);

в) подати опис майна—інвентаризацію;

г) конкретно зазначити найголовніші господарчі завдання, які треба розв'язати за цей час;

ґ) накреслити шляхи розв'язання цих завдань;

д) зважити наявні матеріальні можливості сільради, розвиток та правильний розподіл цих можливостей на виконання пляну;

з) накреслити сільсько-господарчий плян, плян місцевого господарства, тощо.

Сільський плян має бути комплексним, тобто єдиним. Метод комплексного планування в сільраді полягає в тому, щоб на базі загального для всіх сільсько-господарських підприємств сільради (радгоспи, колгоспи тощо) побудувати єдиний сільський плян, де всі с.-г. підприємства зв'язані один з одним.

Щоб побудувати такий сільський плян, треба вивчити економіку, виробничі сили, природні умови та досвід будівництва на селі. Комплексний плян сільради має сприяти тому, щоб робота сільських підприємств провадилась відповідно основних ліній напрямку господарчого розвитку села. Роль сільплянів полягає в організації та керівництві плянною роботою підприємств села.

Опрацьовуючи галузеві пляни, сільрада приділяє особливу увагу таким галузям, як сільське господарство, промисловість, комунальне господарство, транспорт, шляхи, освіта, здоровоохорона, тощо. Мобілізація трудящих мас на складання та виконання пляну є вирішальне завдання сільського планування, а тому потрібно прикласти всіх сил до того, щоб всі трудящі маси села, всі секції, деп. групи та всі організації брали участь

* На обговорення.

активнішу участь в складанні та виконанні соціалістичного плану сільради.

Як відомо, кожне питання сільрада може успішно розв'язати лише за правильної постанови організації роботи. Лише ті сільради, що стояли на чолі мас, що правильно побудували секції, депутатські групи та інші форми масової роботи рад, успішно виконують всі господарсько-політичні кампанії. Без мас сільрада не може успішно виконати завдання; особливо це стосується соціалістичного планування сільрад, яке треба побудувати на правильній постанові організації роботи. За такої постанови буде забезпечене правильне складання виконання сільського плану.

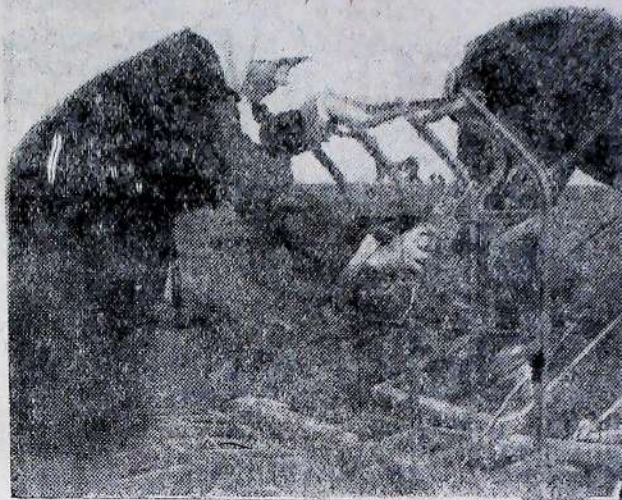
Найкраща форма складання та виконання плану в сільраді це зустрічне планування, тобто поліпшення якісних показників плану коштом мобілізації внутрішніх ресурсів, кращої організації праці тощо. Треба всю роботу побудувати в такий спосіб, щоб всі трудящі маси завчасно докладно опрацювали контрольні цифри. На підставі зустрічних планів складається і затверджується сільський план на засіданнях сільради.

Основна метода масової роботи над планом та його виконанням в соціалістичні форми праці — соціалізація й ударництво і їх треба використати, якнайширше запроваджуючи соціалізацію між всіма підприємствами (колгоспами, радгоспами) та організаціями села. Масові органи сільрад, секції та деп. групи мають бути організаторами мас на складання та виконання плану. Отже, планування має стати за одне з основних метод роботи сільради, всіх підвідомчих їй підприємств, організацій, колгоспів, радгоспів, артільей, секцій, деп. груп, тощо.

Все це потребує утворити при сільраді якогось органа, що керував би усією плянковою роботою сільради, бо Президія сільради, чи секції, чи будь які інші наявні організації на селі не можуть впоратись з цими завданнями.

Таким чином, виникає потреба в організації при сільрадах плянкового органу, який би охоплював усю роботу планування сільського господарства місцевої, кустарної та лісової промисловості, торгівлі, капітального будівництва в колгоспах, радгоспах, зв'язку, шляхбудівництва і опрацювання планів проведення всіх господарчо-політичних кампаній. Так само потрібно створити плянково-оперативні організації в колгоспах, МТС, радгоспах тощо.

Плянний орган сільради (сільплан) має керувати плянковою роботою в сільраді, концентрувати планування, вивчати господарство села, об'єднувати й організувати плянову і обліково-статистичну роботу, складати річні та сезонні плани на базі широкого розгортання зустрічного планування і встановлення систематичної контролю за ходом виконання плану. Все це треба робити в щільному зв'язку з секціями, депутатськими групами та всіма масовими організаціями сільради. Треба спиратись на них, допомагаючи та керуючи

Очистка сорони

роботою в справі планування тої чи тої секції, депутатської групи тощо.

Приміром, для того, щоб скласти сільсько-господарський план потрібно, щоб спочатку с.г. секція сільради провела організовану роботу і залучила широкі трудящі маси села до складання цього плану. Провівши відповідну посягальну роботу с.г. секція насамперед домагається, щоб кожна сільська організація, підприємство, колгосп, радгосп, МТС та кожний трудящий виявили повну ініціативу, подали свої пропозиції до плану. На підставі всього зібраного матеріалу с.г. секція, за широкої участі колгоспників, складає с.г. план і подає його на розгляд плянкового органу при сільраді. В такий же спосіб складається єдиний план соціалістичного будівництва в галузі промисловості, постачання, кооперації та товарообігу, в галузі місцевого господарства, шляхового будівництва, в галузі фінансовій, культурно-соціальної тощо.

Плянний орган сільради має складатись з агронома, завідувача школи та інших фахівців, представників громадських організацій, секцій, депутатських груп, різних підприємств тощо. За голову плянкового органу має бути голова сільради, а за секретаря — рахівник сільської ради.

Створення таких плянкових органів (сільпланів) безумовно, зміцнить керівну роль сільрад, організації і планування виробництва в колгоспах і радгоспах, але потрібно, щоб РВК систематично допомагав та керував цією роботою, налагодивши живий інструктаж і весь час на ділі показував сільрадам, як треба складати та виконувати соціалістичні плани сільрад.

За соціалістичне планування мають взятись самі сільради та їхні масові організації, це забезпечить ще успішніше виконання завдань партії та уряду.

Зразковою організацією колгоспного господарства, колективною працею піднесімо прибутковість колгоспних ланів і забезпечимо зростання добробуту колгоспника.

СЕКЦІЇ РСІ В БОРОТБІ ЗА КО

Стаття Фішкіна

ЛЕНІН ЩЕ РОКУ 1920 в листі до Сталіна писав: «Всю трудящу масу і чоловіків і жінок, особливо, провести крізь участь в робітничо-селянській інспекції». Ленін не раз підкреслював, що поширювати участь позапартійних робітників і селян у роботі для поліпшення апарату—«справа виключно важка і одночасно така, що без партійного розвитку її, радянська влада неминуче мусить загинути».

Де органи КК РСІ зуміли мобілізувати масу працюючих на боротьбу за виконання рішень 3-ої Всеукраїнської парт. конференції та останніх постанов ЦК ВКП(б), ЦК КП(б)У, ВУЦВКУ, й спрямували їх увагу на нещадну боротьбу з усіма перекрученнями партійної лінії в колгоспному будівництві, а саме: з порушенням добровільності, підміною громадської ініціативи командуванням, браком належної боротьби з куркульськими елементами тощо, провадили при цьому боротьбу з закріпленням лінії партії щодо індивідуального сільського господарства бідняка та середняка» (з постанови XVI з'їзду партії на доповідь ЦК ВКП(б),—там ми маємо кращі зразки впливу в життя завдань партії для побудови соціалістичного суспільства).

Проводячи нещадну боротьбу за революційну законність та боротьбу з виявами правого опортунізму і «лівих» закрутів, мобілізація партійно-комсомольських колгоспників і бідняцько-середняцьких мас на боротьбу з куркулем й його провокаційно-лідривною роботою в колгоспах—через свої масові організації на селі секції РСІ, групи сприяння та контрольні пости,—ми маємо позитивні наслідки в боротьбі за господарське зміцнення колгоспів.

Як приклад наводимо: В. Бурлуцька РайККРСІ, що зуміла до початку збиральної кампанії зорганізувати працюючу масу через секції РСІ та групи сприяння РСІ на боротьбу з втратами,—домоглася пристосувати 38 гарб (обшивка) для безтарних перевозів зерна, до 8 косарок устатковано зерновловлювачі, заскородовано 199 га хліба, проведена організація зразкових бригад, виявлені випадки крадіжки хліба, злодіїв передано до суду, з них 8 чол. були засуджені. Зокрема, піймали на місці злочину тракториста, що перевозив зерно, відсинав собі. Під час молотьби секції РСІ поставили конкретні завдання: перевірити чи повністю використовується молотарка та який стан з виходом на роботу. Секція РСІ Бугківської сільради виявила низьку кваліфікацію машиністів. Машиністів замінено більш кваліфікованими.

Секція РСІ Шиповицької сільради виявила низьку кваліфікацію трактористів, що халатно ставилися до роботи. Втручання секції РСІ ґрунтовно змінило ставлення трактористів до машин. Секція РСІ Бурлачанської сільради виявила, що через неміле регулювання барабану в молотарці нецятально обмолочується колосок, а це завдає великих втрат зерна. Молотарка тут же була добре відрегульована, що позитивно відзначилось до кількості обмолоченого хліба.

В Лубенському районі секції РСІ провели масовий рейд-перевірку збиральної. В колгоспі ім. Ле

діна, на площі 1 кв. сажень знайдено 12 колосків жита з зерном вагою в 10 грам. Цей колосок засіяв в цьому році 1035 га жита та пшениці. Таким чином витрати зерна на кожному га (2260 кв. сажень—1 га) виходить 22,6 кілограм. При наявності 1035 га маємо витрат зерна найменше 23.397 кг. Ця робота особливо цінна тому, що вона передана з початку збиральної кампанії, що дає змогу сигналізувати всьому про небезпеку в справі боротьби з втратами.

Проте, далеко ще не всі секції РСІ та групи сприяння в колгоспах й радгоспах налагодили роботу щодо здійснення масового дійового контролю в готуванні й переведенні сільсько-господарських кампаній на селі, за виконанням директив партії та уряду, боротьби з зловживаннями та розприньканим громадською власністю. Багато секцій РСІ ще не перебудували в цьому напрямку свою роботу і не налагодили масового контролю груп сприяння в колгоспах та радгоспах а також контролю за роботою в сільських організаціях.

Здійснити не тільки контролю, але й мобілізувати масу колгоспників на охорону громадського майна, пов'язання молотьби й хлібозаготівель з осінньою засівкампанією, щоб закінчити основні господарсько-політичні кампанії в терміни визначені від партії й уряду. Багато сільрад, а також секцій РСІ Старо-Костянтинівського району зовсім не обізнані з станом засіву. Засівна кампанія та зябловання їх не обходить, а в цій кампанії є надколом чого поробити органам ККРСІ.

Також мало зважають секції РСІ і на засміченість колгоспів. В Могилів-Подільському районі ворожі елементи не лише зашились до колгоспів, але й провадили на керівну роботу бригадирів; так, в селі Садківцях у колгоспі «Прикордонний Трудовик» за одного бригадира—син куркуля Катирнова, а другим бригадиром—колишній церковний староста Криворучка. Зрозуміло, що засівна кампанія в цих бригадах далеко не відповідає завданням партії й уряду.

Часто буває, що секції РСІ провадять роботу безцільно, без маси—апаратно і зрозуміло, що належних наслідків така робота не дасть.

В своїй практичній роботі секції РСІ мусять пам'ятати, що справа не в кількості обслідувань і не в кількості ухвалених резолюцій, а головним чином у перевірці того, як здійснюються ті постанови, що їх вже прийнято. «Перевіряти людей, перевіряти фактичне виконання справи в цьому, ще раз в цьому, тільки в цьому тепер «гвоздь» всієї роботи, всієї політики». (Ленін). — Організувати масу та керувати ними у виконання цих Ленінських настанов.

Зараз перед органами ККРСІ стоять величезні завдання в галузі переведення молотьби, хлібозаготівлі, осінньозасівної кампанії, зяблевої організації, постави колгоспної торгівлі, просування краю на село та боротьби за цукровий буряк. Рев. завдання, організаційно-господарське зміцнення колгоспів, нещадна боротьба з куркулем та його агентурою, з виявами правого опортунізму та «лівих» засвоєнь, борються на два фронти за генераль

ПОСПІШАЙТЕ

**НЕГАЙНО
ПІДПИСАТИСЬ
НА КЕРІВНИЙ
ОРГАН ВУЦВК**

„ЧЕРВОНЕ СЕЛО“

**В ПОШТОВІЙ
ФІЛІЇ АБО У
СІЛЬЛИСТОНОШІ,
ПОВІДОМИВШИ
ПРО
ПЕРЕДПЛАТУ
РАЙВИКОНКОМ**

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА:

НА 1 РІК —	4 карб. 30 коп.
НА 6 М-ЦІВ —	2 карб. 15 коп.
НА 3 М-ЦІ —	1 карб. 10 коп.